

Beşiktaş biz çocukken dayımların mahallesiydi. Hafta sonu, bayram ve tatillerde bizim mahalle olurdu.

Futbol izlemeye başladığımda üç takımın da maçları -o zamanlar adı Mithat Paşa Stadı olan- İnönü Stadyumu'nda yapılırdı. Maça gelirdik. Fenerbahçe ve Galatasaray için bu stadyum şimdi olduğu gibi deplasman değildi, kendi eviydi. Üç yıl şampiyonluğumuzu Mithat Paşa'da aldık.

Yıllar geçip gitti; üniversiteydi, New York'tu, Uçaksavar'daki lojmandı derken gelip Beşiktaş'a kondum. On iki yılı aşkın süredir Beşiktaş'tayım.

Beşiktaş taraftarlarından kendine Arşı diye "konsept" yapan grup daha çok yenidir. Bunlar Deniz Müzesi'nin karşısında, Büyük Beşiktaş Çarşısı'nın önünde maça gitmek için buluşanların zamanla bir araya gelip topluca İnönü'ye yürümeleriyle oluştu.

İnsanın içinde kaç yaşında olursa olsun hep bir çocukluk, bir gençlik, bir olgunluk, bir yaşlılık vardır. Maçlar gençliği dışarı çıkarır. Arşı Beşiktaş'ın gençlik halidir; elli beş altmışında bile olsa Arşı'dakiler bizim semtin gençleridir.

* * *

Haziran başında iki üç hafta boyunca, evlerimizde göz yaşartıcı gaz soluduk, gözlerimiz yaşardı. Taksim'de sıkılır, Harbiye'de sıkılır, Teşvikiye'de sıkılır, Beşiktaş Meydan'da sıkılır, sağda sıkılır, solda sıkılır. Sıkılır da öyle tek tük değil; olağanüstü miktarlarda. Havada yayılıp bizim semti kaplar. Buna ilaveten bir de arada bir mahalle aralarına paldur küldür girerler, gecenin bir saatinde mahallenin sakinlerini rahatsız ettikleri yetmiyormuş gibi bir de gaz bombası atarlar.

Polis bizim polisimiz. Kanunsuz emri yerine getirirken polisliğin görev tanımının dışına çıkıp mahalleliyi rahatsız etmelerine karşın "sık bakalım" deyip şakaya vurduk. Şikayet edip davalık olmadık. Bu yapıları değıştirmez. Semtimiz açık bir saldırı altındaydı.

Saldırı başlayınca en başta semtimizin gençleri bu sefer Beşiktaş taraftar grubu olduğundan daha geniş biçimde Arşı olup direnmeye başladı. Bizim semtin gençleriydi. Hani bazen kızıyormuş gibi yapıp kulaklarını çeksek de yaptıkları hiçbir şey bizi rahatsız etmedi. Yaptıkları bizim yaptıklarımızdı. Onlara müdahale bize müdahaleydi.

Semtimizin gençleri değil onların direndiğı saldırganlar, huzurumuzu kaçırdı, düzenimizi bozdu, güvenliğimizi ortadan kaldırdı.

* * *

Arşı bir sivil toplum kuruluşu değildir; ne de bir hayır kurumudur; BJK'nin taraftarlarının toplanıp birlikte maça giden bir kısmıdır. Genellikle genç yaştaki taraftarlardan oluşsa bile etkili biçimde varlık gösteren “okumuş yazmış” “iş güç sahibi” taraftarlar da yokumsanamayacak çokluktadır.

Ergen tepkileri verip başkalarıyla senteze olanak tanımayan dışlayıcı bir ideolojiye meyleden, “holigan” diye adlandırılan taraftar örgüt ve güruhlarından farklı olarak Arşı ne örgüttür ne de güruh; “Arşı herşeye karşı” sloganıyla dışa vurulan bir bilgeliliğİ vardır.

Her türlü göreve karşı olan Arşı'ya görev, misyon yüklenmeye çalışılıyor.

Bir tarafta, Arşı'nın siyasal gizli bir misyonu varmış gibi davalar açanlar, kendini ve konumunu bilmeden yaptıklarıyla sporu doğrudan siyasete alet etmeye kalkışarak “siyasal slogan atamazsınız, atın da göreyim” diye Arşı'yı kışkırtmaya çalışıyor.

Öteki taraftan Arşı'nın siyasal bir misyonu olduğunu düşünenler, sosyal sorumluluk projelerinde yer almasını, futboldaki ezeli rekabet bitmişcesine Arşı'dan milli takım taraftarı gibi davranmasını bekliyor.

Naçizane görüşüm o ki Arşı bunlara uyup gençlik ateşini söndürmeyecek denli bilgedir. Şimdi sezon başlıyor. Tribünleri doldurup taşıracaktır Arşı.

Öyle çok önemli bir görevle değil. Bir top peşinde koşturup birbirlerine giren 22 adamı, bunların peşinden koşturan, elinde düdüğü kelli felli şortlu adamı ve biri bir tarafta öteki öteki tarafta ortadaki 20 adamdan en sonrakini takiben koşturan iki şortlu adamı izlemek için. "Arşı bunların tümüne kArşı" diye haykırabilmek için.

Takımına, spora, mahallesine, semtine, kentine, ülkesine bir saldırı olduğunda gençlik - Beşiktaş özelinde Arşı- kimsenin kendilerine görev vermesini beklemeden gerekeni yapacaktır. Nerede toplanıp direnmek gerekiyorsa orada.

Orhan Veli ışıklar içinde yatsın; Gemlik yolu insanı kendinden alır. Gemlik'e doğru hep boş bulunur, Deniz'i gördüğüm de şaşarım. Biliyoruz ki tribünler, futbol rekabetini şenlik haline getirme yerleridir. Ama futbola siyaset bulaştırmaya devam edilirse bir bakmışsın tüm takımların taraftarları bu milletin gençliği olarak tribünlerde de birleşivermiş; sakın şaşırma.

* * *

Sezon başlarken; dostluğun kazanmasını; mümkünse bu dostluğun Galatasaray olmasını; başta Fenerbahçe ve Beşiktaş olmak üzere diğer takımların başarısız olmasını canı gönülden arzuluyorum.

Bu ruhla tribünlerde soluk bir Arşı diliyorum.

Re re re, ra ra ra...

